

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200394
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5621200394.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu AGENTÚRY 99 s.r.o., so sídlom J. Greichmanna 1647, Liptovský Hrádok, IČO : 36030899, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Bódišom, advokátom, so sídlom Pod papierňou 66, Bardejov proti žalovanému J. J. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XX, A. A., zastúpeného spoločnosťou URBÁNI & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO : 36646181, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 12. 2. 2021, doručenou na tunajší súd 15. 2. 2021 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd určil, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovský Hrádok, k. ú. R. S. uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 9. 7. 2013 je neplatná. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že 9. 7. 2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o zriadení záložného práva, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. R. S., obec Liptovský Hrádok, okres Liptovský Mikuláš, a to k pozemkom registra „C“ parc. č. 376/5, o výmere 3263 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 376/6, o výmere 649 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 376/7, o výmere 293 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 376/8, o výmere 28 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 376/9, o výmere 129 m², ostatné plochy, ako aj k stavbe súp. č. 1647, postavenej na parcele registra „C“ parc. č. 376/6, druh stavby - penzión, a k stavbe súp. č. 1648, postavenej na parcele registra „C“ parc. č. 376/7, druh stavby - polyfunkčný objekt, na zabezpečenie pohľadávky špecifikovanej v čl. II. zmluvy o zriadení záložného práva, teda na zabezpečenie pohľadávky vo výške 347.163,26 eur, ktorú mal mať záložný veriteľ (žalovaný) voči žalobcovi (záložcovi) z titulu zmluvy o postúpení a vzájomnom započítaní pohľadávok z 9. 7. 2013, uzatvorenej medzi V. S. a záložným veriteľom (žalovaným.) Malo sa jednať o fiktívnu zmluvu o postúpení pohľadávky ku podpisu, ktorej však nikdy nedošlo, v dôsledku čoho nastal stav, keď bolo zriadené záložné právo k neexistujúcej pohľadávke žalovaného voči žalobcovi. Žalovaný napriek tomu, že nedošlo k postúpeniu vyššie uvedenej pohľadávky z V. S. na žalovaného, ktorá mala byť zabezpečená záložným právom v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva z 9. 7. 2013, podal 10. 7. 2013 návrh na zrýchlený vklad záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva z 9. 7. 2013, pričom konanie bolo vedené pod č. V 2291/13. Následne napriek tomu, že nevlastnil žiadnu pohľadávku voči žalobcovi, ktorá by mala byť zabezpečená záložným právom, začal výkon záložného práva. Žalovaný na základe zmluvy poveril realizáciou predaja založených nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. R. S., formou dobrovoľnej dražby

dražobnú spoločnosť - MIONEX s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 11, Banská Bystrica, ktorá vykonala dražbu týchto nehnuteľností a predala ich za cenu 150.000 eur vydražiteľovi L. A.. Žalovaný však neoznámil žalobcovi začatie výkonu záložného práva, a napriek tomu realizoval výkon záložného práva, čo je obchádzanie zákona a porušenie povinnosti podľa § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka. Veriteľ (žalovaný) neoznámil výkon záložného práva ani všetkým záložným veriteľom, najmä záložnej veriteľke F. S., a preto s poukazom na § 151ma ods. 2 Občianskeho zákonníka nemohol žalovaný realizovať výkon záložného práva a predat' nehnuteľnosti. Porušením uvedených ustanovení bol obchádzaný zákon, a preto je takýto úkon absolútne neplatný. V dobrovoľnej dražbe vedenej dražobníkom pod č. 16/2017 mal veriteľ (žalovaný) vyhlásiť, že výška jeho pohľadávky voči žalobcovi predstavuje sumu 347.163,26 eur, čo však nie je pravda. Jednalo sa o neexistujúci (fiktívny) dlh žalobcu voči žalovanému. Žalovaný úmyselne zavádzal dražobníka a uviedol neexistujúcu dlžnú sumu v snahe získať neoprávnené majetkový prospech. Takéto konanie žalovaného bolo a je v rozpore s dobrými mravmi. Zo strany dražobníka tiež nebol navrhovateľovi doručený znalecký posudok na predmet dražby v konaní pod č. 16/2017, čím bola navrhovateľovi zo strany dražobníka odňatá možnosť vykonávať svoje práva podľa § 12 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z. - o dobrovoľných dražbách a rovnako nebola žalobcovi doručená ani notárska zápisnica sp. zn. : N 103/2018, NZ 4575/2018 z 12. 2. 2018 o konaní dobrovoľnej dražby na nehnuteľnosti zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. R. S.. Žalobca uviedol, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej 9. 7. 2013, a to z dôvodu vyznačenia stavu v katastri nehnuteľností platného pred zápisom záložného práva v prospech žalovaného rozhodnutím Okresného úradu v Žiline, katastrálnym odborom pod č. V 2291/13 z 26. 7. 2013. Žalobca v tejto súvislosti tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. 6. 2018, sp. zn. : 6Cdo 137/2013, kde v bode 16. odôvodnenia bolo uvedené, že podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu je naliehavý právny záujem daný, ak na podklade požadovaného určenia, možno dosiahnuť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností. Na vyznačenie, resp. obnovenie stavu aký bol v katastri pred neplatným právnym úkonom je potrebné rozhodnutie súdu o neplatnosti právneho úkonu. Dovolací súd odmietol vzhľadom na platnú právnu úpravu záver súdnej praxe majúci pôvod v českom právnom prostredí, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je daný, ak požadované určenie má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k otázke existencie, či neexistencie práva alebo právneho vzťahu. Existencia naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva daná potrebou vyznačenia stavu v katastri nehnuteľností, aký tu bol pred neplatným právnym úkonom zároveň nevylučuje aj existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neexistencie záložného práva. Konkrétne okolnosti danej veci podľa názoru dovolacieho súdu odôvodňovali záver o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcov aj na ich určení neexistencie záložného práva.

2. Dňa 4. 5. 2021 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie k žalobe z 20. 4. 2021, v ktorom žalovaný uviedol, že napadá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie tejto žaloby. Žalobca nikde svoju aktívnu vecnú legitímáciu neosvedčil. Nakoľko pri neexistencii záložného práva a neexistencii zabezpečenej pohľadávky nemôže existovať ani naliehavý právny záujem na takomto určení, žalobu je nutné zamietnuť. Je nesporné, že prebehla dobrovoľná dražba, ktorej neplatnosti sa v prekluzívnej lehote nikto nedovolal. Platí preto, že došlo k úkonu lege artis, ktorý nemožno už v tomto konaní skúmať, ani riešiť ako predbežnú otázku. Žalobu nepodal ani vydražiteľ nehnuteľností, ktorý týmto spôsobom nadobudol svoje vlastnícke právo v zmysle právom povoleného spôsobu (príklepom na dražbe), a preto je otázne, čo sa týmto konaním vlastne sleduje. Žalovaný odmietol, že v čase konania dobrovoľnej dražby nemal nikto vedomosť o akejkoľvek prekážke pre vykonanie dražby. Neexistovala žiadna prekážka pre konanie dobrovoľnej dražby a ak to žalobca tvrdí, potom by v osobitnom konaní musel preukázať, že došlo k takému porušeniu zákona č. 527/2002 Z.z., ktoré by malo za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby. Takáto okolnosť žalovanému známa nie je, takéto konanie neprebehlo a ani takéto rozhodnutie nejestvuje. Žalobca uvádza určité okolnosti, a pre žalovaného je nepochopiteľné, že môže niečo tvrdiť a nepredložiť o tom doklad. Zásadnou okolnosťou dražby je že dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je dražobníkovi preukázaná vykonateľným rozhodnutím, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený navrhnuť vykonanie dražby; ak ide o neodkladné opatrenie súdu, postačí ak je dražobníkovi preukázané, že toto bolo súdom nariadené. V súčasnosti existujúce záložné právo nie je ani vecným právom k nehnuteľnosti, a preto žalovaný namieta príslušnosť tunajšieho súdu na toto konanie, pretože všeobecný súdom žalovaného je iný súd. Žalovaný tiež poukázal na § 70 katastrálneho zákona, podľa ktorého sú údaje katastra hodnoverné. Na základe tejto skutočnosti údaje katastra nehnuteľností v zmysle zásady formálnej publicity boli súladné so skutkovým stavom a nie je dôvod preto hodnotiť ich inak. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

3. Dňa 11. 6. 2021 bola na tunajší súd doručená replika žalobcu, v ktorej uviedol, že pokiaľ zmluvné strany realizujú fiktívny právny úkon, čo je obchádzaním zákona, potom takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka a pôsobí ex tunc, teda od počiatku. Potom nie je možné realizovať právne úkony na základe neplatného právneho úkonu, ktorý je neplatný od počiatku. Ďalej poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. 11. 2010, sp. zn. : 3 Cdo 75/2009, podľa ktorej absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno podľa platného právneho stavu spätne zhojiť, a to ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu vôle (konvalidáciou.) Ku skutkovým tvrdeniam žalovaného ohľadne absencie oznámenia zo strany žalovaného voči žalobcovi a záložnej veriteľke F. S. o začatí výkonu záložného práva, žalobca uviedol, že týmito dôkazmi mal disponovať jednak žalovaný, a jednak dražobník MIONEX, s.r.o., preto žalobca navrhol, aby bol pripojený spis ohľadne dobrovoľnej dražby č. 16/2017. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o neexistencii zmluvy o postúpení pohľadávky z V. S. na žalovaného vo výške 347.163,26 eur, žalobca uviedol, že platí to, čo už povedal predtým, teda môže predložiť k svojim tvrdeniam len také dôkazy, ktorými disponuje, prípadne mohol disponovať. Pokiaľ mala existovať zmluva o postúpení vyššie uvedenej pohľadávky z V. S. na žalovaného, potom takouto zmluvou musí disponovať žalovaný, nakoľko V. S. tvrdil žalobcovi, že žiadnu zmluvu o postúpení pohľadávky na sumu 347.163,26 eur so žalovaným nikdy nepodpísal. Následne navrhol žalobca vykonanie dokazovania okrem listinných dôkazov predložených spolu so žalobou, aj výsluch účastníkov konania, výsluch svedkyne F. S. ku skutočnostiam ohľadne nedoručenia jej oznámenia o začatí výkonu záložného práva, a taktiež pripojiť spis dražobníka MIONEX, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša č. 11, Banská Bystrica č. 16/2017 na preukázanie tvrdení žalobcu o absencii oznámenia o začatí výkonu záložného práva žalobcovi a záložnej M. F. S., a navrhol tiež, aby súd uložil žalovanému predložiť zmluvu o postúpení pohľadávky vo výške 347.163,26 eur, ktorú mal údajne žalovaný uzatvoriť s V. S..

4. Na pojednávaní 13. 1. 2022 žalobca poukázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia a dodal, že žalobca sa nedomáhal určenia, že žalovaný nie je záložným veriteľom. Zmluva o zriadení záložného práva z 9. 7. 2013 je absolútne neplatná. Žalobca chce deklarováť stav pred zriadením záložného práva, kde záložný veriteľ v podobe žalovaného nebol. Poukázal na uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu, v ktorom sa tento vyjadril, že absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno zhojiť ani dodatočným schválením ratihabíciou, ani odpadnutím vady prejavu vôle, tzv. konvalidáciou. Pokiaľ táto zmluva bola absolútne neplatná, tak všetky následné úkony, ktoré sa vo veci diali, a to návrh žalovaného, aby sa začal výkon dobrovoľnej dražby, ako aj samotný priebeh a všetky následné úkony nemôžu byť platnými z dôvodu, že samotný prvotný úkon je absolútne neplatný, preto zotrval na podanej žalobe.

5. Na pojednávaní 13. 1. 2022 žalovaný poukázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia a dodal, že podľa neho bola podaná žaloba podľa § 137 písm. c) CSP, ktorou sa požaduje určenie, či tu právo je alebo nie je. Avšak takáto formulácia petitu nie je možná. Žalobcove postavenie sa určením neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva nijako nezmení, keďže žalovaný nie je vlastníkom, prebehla dobrovoľná dražba a vlastníkom nehnuteľnosti je dnes niekto iný. Žalobca obchádza osobitný typ žaloby, ktorou je žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby, nakoľko sa odvoláva na určité okolnosti ohľadne nej, avšak skutkové okolnosti dražby sú pre toto konanie irelevantné. Žalobca teda neosvedčil naliehavý právny záujem, a ani to, čo sa zmení pri výroku, ktorý požaduje. A hlavne, keďže tu prebehla dobrovoľná dražba, nemožno žiadať určiť neplatnosť zmluvy, ktorá už nie je, lebo zanikla naplnením, výkonom. Do úvahy prichádza žaloba o určenie vlastníckeho práva. Tá by však nesmerovala nie voči žalovanému, ale úplne niekomu inému. Nie sú tu žiadne dôvody pre vyslovenie neplatnosti uvedenej zmluvy, ktorá bola riadne zapísaná do katastra nehnuteľností, teda po formálnej stránke bola v poriadku. Čo sa týka materiálnej stránky, uzavreli ju dva subjekty, bola zapísaná v katastri nehnuteľností dostatočne dlho na to, aby ktokoľvek v prípade, že má nejaké relevantné pochybnosti, tieto námietky aj vzniesol. Zmluva zanikla naplnením a to vykonaním dobrovoľnej dražby, ktorá nebola osobitnou žalobou sui generis podľa zákona 527/2002 napadnutá v zákonnej lehote, a preto nemožno skúmať okolnosti predmetnej dobrovoľnej dražby. Vzhľadom na uvedené navrhol žalovaný žalobu zamietnuť.

6. Za nesporné (pre nepopretie protistranou podľa § 151 CSP) považoval súd nasledovné (pre rozhodnutie relevantné) skutkové tvrdenia. Medzi žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom bola 9. 7. 2013 uzatvorená záložná zmluva, na základe ktorej bolo v katastri nehnuteľností v prospech žalovaného zapísané záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré vtedy patrili žalobcovi a sú uvedené vyššie v žalobe. Žalovaný v súčasnosti nie je v katastri nehnuteľností vedený ako záložný

veriteľ. Tieto nesporné skutkové tvrdenia sa v súlade so zásadou hospodárnosti nedokazovali a súd si ich osvojil ako zistený skutkový stav.

7. Za sporné súd nepovažoval žiadne pre rozhodnutie v tejto veci relevantné skutkové tvrdenia strán sporu, a preto nevykonával v tejto veci žiadne dokazovanie. Navrhnuté dôkazy totiž smerovali buď k preukázaniu nesporných skutkových tvrdení, ktoré sa nedokazujú alebo k preukázaniu pre rozhodnutie v tejto veci irelevantných skutkových tvrdení a vykonanie navrhovaného dokazovania by tak bolo nehospodárne.

8. Takto zistený skutkový stav (nesporné skutkové tvrdenia) súd následne právne posúdil podľa nasledovných právnych ustanovení.

9. Vo všeobecnosti platí, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, ktorá žaloba je však prípustná iba vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Zo žiadneho osobitného predpisu pritom prípustnosť žaloby o neplatnosť záložnej zmluvy (ktorú by mala podať obchodná spoločnosť, ako tomu bolo v tomto prípade) nevyplýva, a preto je žaloba o určenie neplatnosti záložnej zmluvy podľa § 137 písm. d) CSP neprípustná a súd by ju musel zamietnuť. V tejto súvislosti súd upozorňuje na to, že došlo k zmene právnej úpravy, nakoľko v minulosti (podľa Občianskeho súdneho poriadku) bol výrok o určení neplatnosti právneho úkonu možný aj bez splnenia podmienky, že takéto určenie vyplýva z osobitného predpisu.

10. Avšak aj v prípade, ak by mala byť táto žaloba (napriek výslovnému odmietnutiu tejto skutočnosti žalobcom na pojednávaní 13. 1. 2022) podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) posudzovaná ako žaloba podľa § 137 písm. c) CSP, t.j. ako žaloba o určenie, či tu právo je alebo nie je (v takom prípade by tak zjavne prichádzalo do úvahy len posúdenie tejto žaloby ako žaloby o určenie, že tu záložné právo záložného veriteľa nie je), súd by aj tak musel túto žalobu zamietnuť (aj ak by boli skutkové a právne tvrdenia žalobcu v merite veci dôvodné), a to pre absenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na takomto určení, keďže takáto určovací žaloba by pre žalobcu nemala žiaden praktický zmysel (úžitok), keďže žalovaný už nie je aktuálne v katastri zapísaný ako záložný veriteľ k týmto nehnuteľnostiam, a teda by tu nešlo o dosiahnutie zhody medzi zapísaným a skutočným právnym stavom, z ktorého by bolo možné odvodzovať existenciu naliehavého právneho záujmu v tejto veci. Pri určovacích žalobách na rozdiel od iných žalôb je potrebné dokazovať existenciu naliehavého právneho záujmu, na rozdiel od napr. žaloby na plnenie, kde je takýto právny záujem imanentný. Uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že súdne konanie možno chápať ako určitú službu poskytovanú štátom žalobcovi za účelom ochrany jeho práv, preto je dôvodné zisťovať, či má pre žalobcu zmysel. Pokiaľ sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný nie je záložným veriteľom, teda nositeľom záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva z 9. 7. 2013 a pritom žalovaný ani nie je aktuálne zapísaný v katastri nehnuteľností ako nositeľ takéhoto záložného práva, nemôže mať takýto rozsudok o určení, že tu záložné právo žalovaného nie je žiaden praktický úžitok (zmysel), a teda žalobca nemá na podaní takejto určovacej žaloby naliehavý právny záujem, a preto by bolo nutné aj takúto určovaciu žalobu zamietnuť.

11. Len na okraj tunajší súd poznamenáva, že určovacím rozsudkom zásadne nemožno určiť existenciu, prípadne neexistenciu práva, resp. právneho vzťahu za dobu minulú, ale výrok v rozsudku o určovacej žalobe musí zodpovedať právu, resp. právnemu vzťahu v prítomnom čase, t.j. v čase vyhlásenia rozsudku - § 217 ods. 1 CSP (viď aj uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. : 10Co/148/2020 - 2020 z 30. 12. 2020, kde sa poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR z 3. 5. 2017, sp. zn. : I. ÚS 151/2016.)

12. Vzhľadom na uvedené závery nebolo už hospodárne, aby sa súd vyjadroval (a vykonával dokazovanie) k dôvodnosti vyjadrenia žalobcu o absolútnej neplatnosti záložnej zmluvy, a to ani ako o predbežnej otázke. V tejto súvislosti však súd musí uviesť, že podrobná argumentácia žalobcu smerujúca k poukazovaniu na nedostatky v procese dobrovoľnej dražby (neoznámenie začatia výkonu záložného práva príslušným osobám, resp. absencia vyhlásenia žalovaného ako záložného veriteľa o výške jeho pohľadávky voči žalobcovi, či nedoručenie znaleckého posudku na predmet dražby zo strany dražobníka), ktoré by mohli smerovať k záveru o neplatnosti dražby, neboli vzhľadom na žalobcom vymedzený predmet konania (určenie neplatnosti právneho úkonu - záložnej zmluvy, resp. určenie, že tu záložné právo záložného veriteľa nie je), vôbec relevantné. Aj prípadné konštatovanie o neplatnosti dobrovoľnej dražby by totiž ešte nevyučovalo platnosť, predchádzajúceho právneho úkonu - záložnej zmluvy, ktorého určenia sa či už prejudiciálne alebo vo výroku žalobca domáhal.

13. Porovnajúc žalobou uplatnený nárok a výrok rozsudku súd dospel k záveru, že plne úspešnou stranou sporu v tomto konaní bol žalovaný, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom podľa § 262 ods. 2 CSP súčasne vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.